

BEATISSIMO PATRI
G R E G O R I O
 XIII. PONTIFICI
 M A X I M O,

Carolus Sigonius.

*C*um magna omnibus
 ijs debetur laus ho-
 minib. BEATISS.
 PATER, qui curas,
 & cogitationes suas
 ad hominum salutē
 & commoda contule-
 runt, tum potissimum ingentem illi sibi a-
 pud omnes honorem, & gratiam pepererunt,
 qui constituendis ciuitatibus, ferendis
 legibus, atq. obstringendis religione, at
 que officio populis studuerunt. Itaque ani-
 maduertere licet, præclara, ac magna in o-
 mnium memoria seculorum ingenia vehemē-
 ter in hoc studio elaborasse, atq. huius præ-
 cipue laudis cupiditate flagrasse. Siquidē
 qui sapientia, atque eruditione ceteris præ-
 stiterūt, sermō aut nouas ciuitates institue-
 runt, aut sese administrandis veteribus

EPISTOLA

tradiderunt, aut certè illarum optimè gerendarum sibi praecepta relinquenda putarunt. Ex quo tantū honoris, ac dignitatis adepti sunt, ut in hunc usque diē praeclaris mortalium vocibus illorū memoria celebretur. Quod cū ita sit, nemo tamen omnium cōtra dubitat, quin multo illorū industria humano generi utilior, atq; ad cōmendationē posteritatis illustrior futura fuerit, si, quod ipsi humano ingenio, ac studio adumbrare conati fuerunt, id ipsum ab initio singulari, ac praecipua summi Dei cura, ac sapientia expressum fuisse intellexissent, atq; ita ad eius vnius Iuris, quod ille statuisset, rationē & ipsi sua siue in formanda, siue in administranda ciuitate cōsilia conuertissent. Neque enim aut Solon, aut Lycurgus, aut Charondas, aut Plato, aut aliquis eorū alius, qui populos instituitis, & legibus instruxerunt, Remp. Hebraeorū, quod ex eorū liqueat monumentis, cognitam habuerunt, quae tamen omnium non solum antīquissima, sed etiā praestantissima fuit, quippe quā ardens praesentis ipsius Dei consiliū, verbumq; descripsit, et perspecta diligēter, ac tradita mirifica ad vitam constituendā ornamenta, atq; ad sacras literas intelligē-

DEDICATORIA.

das allatura praesidia fuit. Hoc ego iam tū
 intelligere coepi, cum quarto abhinc anno
 iussu Sanctitatis Vestrae ad Ecclesiasticam
 historiam perlustrandā, atq; ubi res postu-
 lare videretur, supplendam me contuli.
 Quod ipsum cum acriter obsequēdi magis
 studio, quam perficiendi spe adhuc curave-
 rim, sumpsi initium edendi ab eo, quod pra-
 clarum huius mihi operis fundamentum
 est visum quippe Hebraicam, quam ceteri
 neglexerunt, Remp. mihi pro virili pluri-
 bus describendam suscepi, quae ut insignis
 fuit forma Ecclesiae Christianae, atque ex-
 pressa ad vivum imago beatae vitae in cale-
 sticivitate degendae, sic principium esse de-
 bet totius historiae, quam intendimus, Ec-
 clesiasticae contexendae. Quod meum consi-
 lium cum ego ad Illustriss. Card. Palaotū,
 Episcopum nostrum, atq; alios summos vi-
 ros, ac summo iudicio, pietateq; praeditos de-
 tulissem, maximum cepi fructum laboris
 mei, cum ipsum gravissimo eorum sensu te-
 stimonio comprobari. Quare extremae dō
 alacriore animo persecutus faciendū mihi
 duxi, ut opus augustissimo S. V. nomini cō-
 secrarem, ut quae non solū huius, quam de-
 scribo, reipub. principatum in terris tenet,

EPISTOLA DEDICAT.

sed in summis etiam suis laudibus hanc maximam habet, quod veteri instauranda Ecclesia mirifice studet. Nam, ut omniam singularem in recuperanda antiqua eius ditione industriam, hac varia doctrinarum Collegia ad subleuandas inopum, eiectionumq. nationum arumnas instituit, ac vetigalibus magnis instruxit, hac menses, dieq. temere praecurrentes oportunè retraxit, ac labantē festorum dierū rationem solerti adhibita correctione constituit, hac ius potestificium superiorum hominū incuria aliqua ex parte corruptum recognouit, emendauit, & illustrauit, ac sacra deniq. Biblia ad pristinam redigere integritatem decreuit. Quamobrè S. V. imis, ut debeo, precibus oro, ut meū quoq. non alienum ab hac ratione laborem hilarari, quem admodū spero, fronte recipiat, qui vestra omnium grauissima auctoritate confectus ad studia eorum, qui diuinis aluntur literis, excitanda ab homine iam pridē nomini, familiaq. vestra ditissimo diuulgatur. cuius consilia, actaq. omnia, utinam Deus ad Ecclesiam suam incrementum fortunet, ac vitam ad eā rem longissimam largiatur. Bononiae Anno Sal. M. D. LXXXII. X. Kal. Septembr.